

Abstrakt

Problém národa a nacionalismus je předmětem úvah v českém politickém myšlení od konce devatenáctého století; širší problém definice národa a jeho smyslu pak konstituuje více než staletou polemiku o tzv. „českou otázku“. Tato bakalářská práce se zabývá jednou z pozoruhodných kapitol této diskuze, konkrétně dílem dvou protestantských myslitelů: Emanuela Rádla a Ladislava Hejdánka. Odpovídá přitom na otázku, do jaké míry jsou Rádlovy a Hejdánkovy koncepty vztahující se k filosofii dějin, národu a nacionalismu jako politické pojmy par excellence společné a v čem se liší; v čem na základě dobové podmíněnosti Hejdánek s Rádlem polemizuje a v čem a proč naopak jeho teze přejímá. Práce tak analyzuje rehabilitaci jisté idealisticko-teologické tradice, jejíž kořeny (s jistou nadsázkou) sahají až k starozákonním textům. Práce dochází k závěru, že oba autoři potencují politiku, tedy i národ, Božskou autoritou. Pojem národa je proto pro oba autory morální kategorií, a jejich analýzy jsou tak prosyceny apelem, který vyzývá k podřízení politiky morálce.